

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Consideratio. De renovatione Spiritus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

Aeris. Tertium est, exemplum mundanorum hominum gravissima quæque, sive ex morbo, sive ex persecutione, sive paupertate, sive ex servitute necessaria patientium. Dic ergo: Potuerunt isti & istæ, & tu non poteris? illi ex necessitate, sine spe tanti præmij, cum auxilijs ordinarijs, tantam fortiter ferunt, & tu ex virtute, tanta spe excitatus, tantis auxilijs & solatijs præventus & roboratus eadem ferre non possis?

Considera II. Quàm apta sint hæc media, ad patienti desiderium provocandum, quàmque frequentibus jam experientijs eorum efficacia in Martyribus, alijsque abundè confirmata.

Considera III. Quomodo tu deinceps in particularibus casibus ea adhibere velis. Colloq. ad Christum passum, illud cum S. Bernardo usurpando; *Sequar te quocunque ieris, mihi tolli non poteris, cum mecum cor abstuleris, Jesulam nostri generis.*

Pro octava Die.

CONSIDERATIO

DE RENOVATIONE SPIRITVS.

Punctum I.

Examina te 1. An semel saltem in anno solenniore aliquam renovationem Spiritus instituas, præteritæ vitæ criminosa per confessionem generalem detestando atque delendo, nova melioris vitæ proposita concipiendo, variâque eum in finem mediâ excogitando :

Examina te 2. An etiam singulis mensibus certum aliquod tempus, v. g. medium aut integrum diem simili renovationi impendas, inquirendo, quæ beneficia spiritualia accepisti, ut debitas pro ijs gratias agas; quæ peccata deliberatè admiseris, ut illa deleas, & in futurum cavere statuas, radicorum inquisita, & sublatâ: quæ proposita ex olim conceptis diligenter vel negligenter executus fueris, ut ea vel renoves, vel confirmes, quæ lucra in spirituali negotiatione feceris, ut vel ad jacturam resarciendam exiteris, vel de successu gaudens ad ampliorem industriam adhibendam inciparis

Examina te 3. An singulis hebdomadis horam unam, aut dimidiam certè huic renovationi tribuas, discutiendo, an nullum eorum operum, quæ tibi præcepta erant, omiseris? an & super qua materia, & quo cum fructu Examen particulare feceris? an & quid tibi in perfectionis studio maxime nocuerit? an & quantum amore Dei passus? an & quid tibi solatium, vel tristitiam ex operibus hujus hebdomadæ maxime crearet, si modo ad iudicium vocandus esses.

Examina te 4. An singulis diebus etiam qualrantem saltem eidem renovationi impendas, excutiendo temetipsum, & inquirendo, an & quod peccatum commiseris? quâ diligentia quodvis opus perfeceris? quam intentionem actionibus tuis præfixeris? quas tentationes aut motus inordinatos expertus fueris?

Examina te 5. An singulis etiam horis, vel certè post potiores actiones renovationi eidem tempusculum aliquod concedas, inquirendo breviter, an actionem talem *purè* (id est, cum bona intentione) *intensè* (id est, cum debito fervore & diligentia) & *constanter* (id est, difficultati nulli cedendo) peregeris?

Punctum II.

Perpende motiva, propter quæ dictas renovationes magno animo suscipere, & absolvere debeas.

Primum est, quia Dei amor & beneplacitum id requirit; si enim sponsæ hujus mundi tantam curam adhibent in corpore ornando, & quasi renovando, ut sponso mortali placeant, quid tu non facies, ut Dei immortalis amorem & beneplacitum tibi reconcilies?

Secundum est, quia dignitas animæ id exigit, si enim corporis vires toties per cibum, potum, somnum, balnea, Medicinas &c. restaurantur, cur non potior cura ipsius animæ habeatur?

Tertium est, quia fructus ex talibus renovationibus spectatus id meretur; nihil enim, sive ad peccata vitanda, sive ad virtutes plantandas, sive ad magna quæque opera præstanda; sive ad merita augenda, sive ad perseverantiam in vocatione obtinendam, aptius est, quàm frequens spiritus renovatio; hinc tam multi Patres spirituales suaserunt, ut

Religio.

Religiosus persuadeat sibi quotidie, se eo primum die ini-
pere.

Quartum est, quia vires dæmonis nihil adeò infringit, &
fraudes illius eludit, ac ista renovatio; neque enim lateo
diu possunt insidiæ, ubi tanta Vigilantia reperitur; neque
ullum magis timendum est prælium, quam quod cum exci-
citu restaurato suscipitur.

Punctum III.

Perpente, quæ media adhibere debeas ad fructum ex tui
renovatione reportandum Tria suadeo.

Primum est, ut tantam de illius necessitate & utilitate
stimulationem concipias, ut per nullum negotium ab ea im-
pediri te sinas; aut certè, si præfixo tempore eam institueris
non potes, quam primum occasio dabitur, eam suscipias.

Secundum est, ut executionis, quam in ejusmodi renova-
tione decernes, substantiam ad pauca quædam, sed funde-
mentaliora capita reduces, ne animus multitudine decretorum
obtus, minùs aptus fiat ad eorum executionem urgendam.

Tertium est, ut in curandis vitijs, virtutibusque plantan-
dis, compendiosiore, solidiorèmq; viam teneas. Quod
facies, si vitiorum radices inquirere, & excindere studeas, et
virtutibus verò illas præcipuè seligas, quæ velut fundamèn-
tum ad reliquas supponuntur, ut sunt charitas, devotio, hu-
militas, obedientia, patientia &c.

Pro VIII. Die.

MEDITATIO III.

DE PERSEVERANTIA RELIGIOSI, VEL SACERDOTIS.

Punctum I.

CONsidera I. Quàm necessaria sit hæc Virtus Religiosi
vel Sacerdoti, cum ipse Christus satis disertè pronuntia-
rit: *Nemo mittens manum ad aratrum, & respiciens retrò
aptus est regno DEI. Luc. 9.* Clariùs autem adhuc Marth. 10.
dum dixit: *Qui perseveraverit usque in finem, hic salvus
erit.* Hinc rectè S. Hieronymus, *Non quaruntur, inquit, per
Christum*